

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3674/2023
19.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Ђорђевић адвокат из ..., против туженог Универзитетског клиничког центра са седиштем у Београду, ради поништаја решења о отказу уговора о раду и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1830/23 од 05.05.2023. године, у седници већа одржаној дана 19.10.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1830/23 од 05.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3215/22 од 07.02.2023. године, ставом првим и другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужиља тражила да се поништи као незаконито решење туженог бр. ... од 20.04.2021. године о отказу уговора о раду бр. ... од 17.10.2018. године и престанку радног односа, као и да се обавезе тужени да врати тужиљу на рад. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1830/23 од 05.05.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 3215/22 од 07.02.2023. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова првостепеног и жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији у складу са чланом 408. и чланом 441. ЗПП, Врховни суд је нашао да тужиљина ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се посебно не указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка које су чланом 407. став 1. тачке 2. и 3. ЗПП прописане као разлози за овај правни лек.

Према утврђеном чињеничном стању, странке су 17.10.2018. године закључиле уговор о раду на неодређено време, почев од 18.10.2018. године. Уговор је закључен у извршењу правноснажне пресуде Првог основног суда у Београду П1 1290/17 од 01.03.2018. године којом је утврђено да је радни однос тужиље на одређено време прерастао у радни однос на неодређено време од 01.02.2016. године. Правноснажна пресуда донета у том спору укинута је решењем Врховног касационог суда Рев2 2905/18 од 03.12.2020. године и предмет је враћен првостепеном суду на поновно суђење. По пријему решења ревизијског суда тужени је 20.04.2021. године донео решење о отказу тужиљиног уговора о раду. Решење је донето на основу члана 175. став 1. тачка 7. Закона о раду и члана 110. став 1. тачка 7. Посебног колективног уговора за здравствене установе чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе, са образложењем да је престао да постоји основ за уговор о раду.

На овако утврђено чињенично стање, нижестепени судови су правилном применом материјалног права одбили тужбени захтев за поништај решења о отказу уговора о раду од 17.10.2018. године.

Наиме, како је постојаће правноснажне судске пресуде, којом је утврђено да је тужилин радни однос на одређено време прерастао у радни однос на неодређено време, био основ да странке закључе уговор о раду на неодређено време тако је и чињеница укидања те правноснажне пресуде по ванредном правном леку туженом дала могућност да откаже уговор о раду позивајући се на одлуку ревизијског суда, јер је отпао правни основ за закључење тог уговора. Због престанка правног основа за закључење уговора о раду на неодређено време, тужиља не може остати у радном односу код туженог јер јој је радни однос заснован на одређено време престао истеком времена трајања, а не постоји правноснажна судска одлука о прерастању њеног радног односа на одређено у радни однос на неодређено време, у смислу члана 37. став 6. Закона о раду.

Због тога нису основани наводи ревидента о погрешној примени материјалног права. Отказу уговора о раду на неодређено време, у случају када је престао да постоји његов основ, не мора да претходи упозорење послодавца из члана 180. Закона о раду. Упозорење је обавезно само у случају отказа уговора о раду из разлога предвиђених чланом 179. став 2. и 3. Закона о раду, односно због скривљене повреде радне обавезе и непоштовања радне дисциплине.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић